

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravišтво „Slov. Naroda“.

Nemčija in Francija.

Strah pred Francozi vedno vznemirja nemške državnike. Ta strah je kriv, da Nemci ne morejo popolniti svoje države, kakor bi jo radi. Vsakdo vé, da bi si v Berlinu že davno bili radi prisvojili nemške pokrajine naše države, tudi švicarske Nemce bi radi pozobali, pa vsega tega si dosedaj neso upali, ker vedo, da imajo smrtnega sovražnika onostran Vogez. Baš zaradi strahu pred Francozi je delo Bismarckovo ostalo nezavršeno.

Kako se v Berlinu boje francoske sile, nam najbolje dokazuje to, da hitro pomnože število vojakov, če se v Franciji vojska morda povekša za nekaj batalijonov ali baterij, ali če se v Parizu o povekšanji vojske sploh le govori. Iz strahu pred Francozi sklopil je bil Bismarck trocarsko zvezo, iz strahu pred Francozi sklenil je pozneje zveze z Avstrijo in Italijo, dasi mu baš obstanek prve ni po-

sebno bil na srci. Isto tako je iz bojazni pred Francijo laskal se Rusiji, dasi dobro vedo, da mogočna Rusija ni v interesu nemštva, in zaradi tega še danes priporoča, da si Nemci morajo prizadevati, da ohranijo naklonjenost Rusije.

V Berlinu so že mnogo premišljevali, kako bi se otresli nevarnosti, vedno preteče z zapada. Leta 1875. hotel je knez Bismarck s tem narediti konec, da napade Francijo, predno si dobro opomore. To bi se bilo tudi zgodilo in Nemci bi bili skušali popolnoma uničiti Francosko, da ni ruski car Aleksander II. Nemcem zapretil, da ruske čete prihité Francozom na pomoč. Tudi pozneje se je večkrat premišljevalo v Berlinu, kako bi uničili Francosko. Mislilo se je na to, da bi se Francija razdelila, kakor se je nekdanja Poljska. To se seveda uresničiti ni dalo, ker bi se nekatere močne evropske države gotovo uprle, ker bi izvestno ne bilo v njih interesu, da postane Nemčija premo-gočna.

Pa tudi na druge načine premišljevalo se je že, da bi se ta nevarnost spravila s sveta. Ugibal se je, da bi se razdelila Švica in Francozi za izgubljeni deželi odškodovali s francoskimi kraji Švice, priporočalo mej drugim tudi, da bi se razdelila Alzacija in Lorena, da bi se vrnila Franciji pokrajine, katerih prebivalstvo je od starih časov francosko. A mankalo ni še drugih nasvetov, kateri se pa vsi iz raznih vzrokov neso dali izvesti.

Posebno velika nevarnost za Nemčijo je pa baš sedaj, ko se kaže, da bodeta Francija in Rusija sklenili zvezo. To je dalo povod, da se je baš sedaj Bismarck v jednom svojih glasil tako odločno oglašil, da se Nemčija podpirajoča avstrijsko politiko ne zameri Rusiji. V takem času tudi ni čuda, da se ponavljajo zopet novi nasveti, kako bi se dala odstraniti vojna nevarnost, preteča Nemčiji, in sicer odstraniti za zmiraj, da bi se Nemci mogli oddah-niti in tako delovati za daljni razvoj in popolnitev zedinjene Nemčije.

Te dni izšla je važna brošura z naslovom „Post tenebras lux.“ Pisatelj je zoper to, da bi se Nemčija in Rusija zavezali za ohranjenje evropskega miru, ker v tem slučaju bila bi Nemčija popolnoma zavisna od Rusije, kar bi ne bilo posebno častno za

Nemčijo. Nemčijo in Francijo loči le Alzacija in Lorena in treba je gledati, da se prepad mej obema državama drugače poravna, ne pa s stotisoči mrličev. S samim peresom se lahko poravna nasprotje mej Francozi in Nemci, in taka rešitev bila bi mnogo boljša, nego rešitev z orožjem.

Nemčija in Rusija, pravi pisatelj, sta sedaj popolnoma oboroženi, tripelalijanca je pa le začasno varstvo in nanjo se Nemčija ne more dosti zanašati. Nemčiji je sedaj voliti mej vojno in mirom, kajti oboroževanja se ne morejo več nadaljevati. Če Nemci v vojni zmagajo Francijo, bi jim s tem ne bilo dosti pomagano, ker bi s tem alzaškolo-rensko vprašanje ne bilo rešeno, uničiti Francijo pa bi Evropa ne dovolila. Vse bi torej ostalo pri starem, nemška zmaga bi bila le predpogoj za nove vojne.

Pisatelj brošure priporoča, potem, da bi se Alzacija in Lorena proglasili za nevtralni, in bi se za njiju vladarja izbral kak nemški princ, morda kak Hohenzolerec. Holandska, Belgija, Luksemburško, Alzacija, Lorena in Švica naj bi bile nevtralni pas mej Nemčijo in Francijo pod pokroviteljstvom Italije ali pa vse Evrope. Taka rešitev bi gotovo bila ugodna za Nemce, kajti ne dotikala bi se Nemčija Francije in ne bilo bi se jej torej bati francoskih navalov. Alzacija bi tudi bila s svojo usodo zadovoljna. Za tako rešitev bi seveda bili v Berlinu, ne vé se pa, bi li bili zanj v Parizu, brez Francozov se pa stvar uravnati ne dá. Francozi bi gotovo ugovarjali temu, da se Alzačanom dá Nemec za vladarja, in tako Alzacija in Lorena za zmiraj odtegneta Franciji. Če bi se hotela na ta način rešiti ta stvar, bi gotovo Francozi poskusili vojno srečo. To vedo tudi v Berlinu. Ta brošura ima k večjemu le namen poizvedeti, kaj porekó na to Francozi. Ker pa iz Pariza ni pričakovati za Nemce ugodnega odmeva, smo preverjeni, da bode taka rešitev alzaškolo-renskega vprašanja ostala le Nemcem pobožna želja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. julija.

Češkonemška sprava.

„Politik“ piše, da sedaj gre za to, da bi Čehe omečili za tako spravo, kakor jo Nemci hočejo.

LISTEK.

Iz nočnega pohajanja.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil V. Nevin.

(Dalje.)

In vender je potikanje po takih delih velikih mest najzanimiveje, včasih i v prav hvaležne studije, osobito za spoznavanje življenja. Tam vidi človek reči do cela nove, reči, o katerih se mu pred tem morda niti sanjalo ni. Tu in tam brli za oknom slabo svetilo, in v njegovej nesvetlejši luči vali se polno različnih glasov. Tudi podobe domov imajo tam v nočnih temnotah obliko čudovitih dupelj. Tako štrli vse to kviško, kakor v neprijetnej pravljici, katero je pripovedovala zelo studna baba. Čim elegantnejši utis delajo ulice Hoža, Maršalovska, Jeruzalemska, Novi Svet in druge perspektive varšavske, toliko različnejše se mi je zdelo to tu.

Tako sem se baval dober trenutek. Ali ta noč . . . ne, ne, ta ni bila italska. Mesto zefirovega vetreca tulil je poulični preprih, razmetavajoč nelepo izobešene izveske, udarjajoč hudo ob oknice in gospodujoč besno v svetilnicah. Torej ni čuda, da je

dozorel v meni sklep, iskati si zavetja kje pod streho. Dobil sem baš željo po steklenici gorkega čaja navzlic temu, da je v meni ta večer že izginilo nekoliko steklenic zlate tekočine. In da bi mogel pokazati svoje čajeve simpatije kar najhitreje, sklenil sem, da „udarim“ v prvo cukrarno, ali v drugo podobno jej mestnost, katera mi pride na pot.

Res dolgo nesem gledal. Tu se mi je svetila nekoliko korakov pred menoj sicer skrita cukrarna, o katerej le mimogrede omenjam, da bi se mi po dnevu niti ne sanjalo prestopiti nje prag.

Vstopil sem, prav za prav — „udaril“ sem.

Izba je nevelika in ne posebno vesela. Dve plinovi plameni sta se trgali tako nervozno (v plinomeru še ni bilo dolito), da v prvem trenutku nesem niti dobro spoznal, kako je to tam. Ali po potikalnem instinktu našel sem vender pot kredenci, kjer je človek ženskega spola dosti prijazno vsprejel na znanje moje srčne zelje.

„Prosim, steklenico čaja!“

„Prosim!“

In sedel sem k okroglej mizici v desnem kotu, ter pogledal nehote okolu. Prazno! Le tam v levem kotu sedi pri časopisih neki mrzki človek in gleda

v novine. Glavo je imel celo v novinah, ali dvomim, da bi bil takrat čital. Pri tem skakavem svetilu to ni bilo niti možno. Potem pogledam k stropu; opazil sem tam sliko, napravljeno gotovo le zato, da bi bilo videti, kako se slikati ne sme.

Mej tem sem prejel steklenico čaja, čegar čajobna vonjava se je dvigala polagoma k meni v oblaku dima.

Srknil sem nekolikokrat, ugriznil izbornu poljsko „babko“, in bolj iz navade nego volje segel po novinah.

Okolnost ta je imela v posledicah, da sem nagovoril boginjo teh mest, da bi v plinomer dolila vode.

„Prosim, saj ni možno čitati . . .“

Boginja je izginila.

Za dvermi sem čul manipulacijo s plinomerom.

V trenutku razsvetlita se obe plameni. Svetili sta polno in bolj tihotno. S tem se je tudi po celej mestnosti hipoma razjasnilo in vse se je videlo inane bolje, le ta slika se je videla še grija.

Ali v tem trenutku me ni bavila več slika na stropu, tudi novine sem izpustil nehoté iz rok.

Pomislite si!

Oklo moje se je ustavilo pozorno v levem

Zaradi tega slikajo hudiča na steno in celo s prijateljske strani si prizadevajo, nam bodočnost naslikati, kolikor je moči črno, kakor bi sedanost zares bila tako vabljiva. Čehi želé sporazumljenja z Nemci, seveda ne takega kakor Nemci, ki bi radi češki narod vključili pod svoje gospodstvo, temveč sprazumljenja na podlagi enakopravnosti obeh narodov. — Iz pisave tega glasila se dá posneti, da Staročehi nečejo več Nemcem dovoliti vsega, česar žele, temveč hočejo braniti svoje pravice. Do take odločnosti so pa Staročehe prisilili le Mladočehi s svojimi agitacijami. Četudi se veselimo staročeške odločnosti, vendar moramo reči, da je obžalovati, da se Rieger in tovariši neso že na Dunaji pri konferencah tako odločno potegnili za pravice naroda češkega. Da so to storili, bi sklepi Dunajskih konferencij ne bili tako neugodni za Čeha in ne bili bi dali povoda tolikim razburjenostim. Seveda tedaj so staročeški udje mislili, da morejo sami zapovedovati in se jim ni treba ozirati na narod, sedaj so se pa že preverili, da je volja narodna silnejša nego njih moč.

Vnanje države.

Zveza z Rusijo.

Konservativni listi jeli so spoznavati, da zveza z Nemčijo za Avstrijo ni baš ugodna. Pa tudi staročeški jeli so pisati zoper zvezo z Nemčijo in priporočati, da si Avstrija poišče boljših zvez. Priporočila se zveza z Rusijo. Ni dolgo tega, ko so vsi konservativci in staročeški listi obirali Vašatega, ker se je izjavil za zvezo z Rusijo, da Staročehi ga zaradi tega niti v delegacije voliti niso hoteli; sedaj pa še „Grazer Volksblatt“ piše, da bi zveza z Rusijo, Francijo in Anglijo ne bila najslabša. Da se je mnenje gledé zveze z Nemčijo take premenilo, pripomogel je največ članek v „Hamburger Nachrichten“, o katerem se je govorilo, da ga je pisal knez Bismarck.

Italijanski časopisi

Še vedno pisarijo mnogo o razpuščenju „Pro Patria“ dokaz, kako do živega je segla ta odredba. Saj se pa temu ne čudimo, kajti splošno mnenje je v Italiji, da avstrijske pokrajine, kjer biva tudi le manjšina italijanske narodnosti, pripadajo k zedinjenemu kraljestvu, da je le vprašanje časa, kdaj se resnično zvežejo z njim. Zatorej tak vik in krik o „zatiranju neodrešenih bratov“, katere uničuje slovanstvo! katero pa se komaj za silo brani silnemu potujčevalnemu navalu od laške in nemške strani.

Makedonski škofje.

Rusiji ne ugaja, da je Turčija dovolila, da se v Makedoniji nastavijo bolgarski škofje. Dragoman ruskega veleposlaništva državni svetnik Ivanov bil je zaradi te zadeve pri velikem vezirju in mu je razložil, da se Rusija čuti žaljeno zaradi imenovanja bolgarskih škofov, ker to bi ojačilo nezakonito bolgarsko vladno. Dal je razumeti, da Rusija želi, da se berati imenovanim škofom ne izroče, da torej ne bodo mogli nastopiti svojih škofij. Kak uspeh je imel ta ruski diplomatski korak, o tem še nemamo zanesljivih poročil. Če bi Turčija to zadevo odložila, bi se s tem jako omajalo stališče Stambulova vladi.

Druzi.

Grški list, izhajajoč na ciprskem otoku pri naša obširna izvestja o gibanju Druzov na Libanonu. Povod temu gibanju je dalo to, da se je jela širiti govorica, da Anglija prisvoji Libanon. Angleži delajo železnico iz Beyruta v Damask, in govorijo se, da je to le začetek velike strategične železnice iz Sirije skozi Mezopotamijo, Perzijo in Indijo. Na Cipru je Anglija že zbrala mnogo vojakov in orožja, sedaj pa si mora prisvojiti še Beyrut in Libanon,

kotu, kjer je dvignil osamel tovariš naglo svojo glavo.

Tega človeka sem že poznal od nekdaj. Tako sem se malo spominjal tega neveselega obličja, ali nesem se znal prav spomniti v prvem trenutku, kje bi se bila srečala.

Preje pa, nego sem se nadejal, rešila me je ta nepoznana oseba sama iz zadrege. Opazivši me, pokinila mi je prijateljski z roko, kakor v pozdrav. „Že zopet v Varšavi?“ pregovorila je in pristopila k meni.

„Že zopet...“

„Vi ljubite Varšavo goreče...“

„Da ljubim... ali oprostite...“

„Kaj se me ne spominjate več? Sem se premenil, da me ni poznati?“

„Oprostite... poznam vas... ali...“

„Soznanila sva se na majevki... no...“

Konečno se mi je zasvetilo. To je bil pan Ksaver, videla sva se pred leti prav često. Da, videla sva se često in marsikateri srečni trenotek preživela v istej družbi. Silno se je premenil.

Izgovorivši se, da sem fatalist v spoznavanju fizijognomije, raztegnil sem sam razgovor k spominom minilih časov. Ne morem tajiti, da me je nemalo osupnila silna izmena pana Ksaverja.

(Dalje prih.)

da boje imela ugodno podlogo za razvoj angleškega upliva v srednji Aziji. Druzi, ki ne morejo priti pod angleško oblast, jeli so se gibati že pomladi. Od Rusov in Francozov dobili so dobrih pušk. Na zahtevanje Anglije so Turki pomnožili že v marcu in aprilu posadke v Siriji. V maju bili so že krvavi boji, ki pa neso bili za Turke ugodni. V juniju je poslala vlada 8000 mož z 12 topovi proti Druzom, ki so se zagrabili v gorah. Poslednje dni julija bila je velika bitva pri Saidi, kjer so Druzi bili tepeni in so se umaknili bolj v gore. Turki so zaseli Saido, a dalje si pa ne upajo v gore.

Randolph Churchill.

Poslednji čas se mnogo govori, da lord Randolph Churchill stopi v ministerstvo. Nedavno je imel v konservativnem klubu v Londonu govor, ki se zmatra za ministerskokandidatski govor. Govornik je naglašal potrebo unije mej Anglijo in Irsko. Po njegovih mislih tiči baš v tej uniji moč angleške države. Ves njegov govor se je sukal le okrog irskega vprašanja, v katerem se sam seveda ujema z vlado. O drugih vprašanjih, v katerih se pa ne ujema s Salisburyjem, se pa ni nič izrekel. Če hoče biti minister seveda ne sme pokazati nobenega nasprotja proti vladi. Ko postane minister, bo pa kmalu pokazal, da se ni še nič spremenil. Prepiral se bo s tovariši. Vlada si z njim posebno opomogla ne bode, temveč le pospešila svoj propad.

Dopisi.

Iz Ljutomera 27. julija. [Izv. dop.] Slovenci, dokler verno srce za naš narod bije, Slovanska reč nam živo klije. — Lep dokaz teh besed je bila svečanost, ki so jo priredili fantje iz županije sv. Križa na murskem polju na predvečer sv. Cirila in Metoda, tema svetima slovanskima apostoloma na čast v Iljašovcih. — Na prostornem Farkašovem bregu so postavili in lepo ovenčali šotor in pred njim drevesa, na katerih so prav umetno v podobi križa celo noč kurili in tako daleč okolu Slovence opominjali na naša sveta učenika Cirila in Metoda, na nju blage nauke in trpljenje. Z velike ceste so nastavljene veje krasile uhod k slavišču, pred katerim je stal krasen slavolok z dobro izbranimi napisi.

Zvečer ob Zdravo Mariji so pričetje slavnosti možnarji glasno naznanjevali in godci so svirali iz vasi do cerkve in zopet nazaj. Krog šotora se je zbrala lepa množica ljudij in vaški fant nam je v lepem slavnostnem govoru povedal, kako sta nekdanj sv. brata Ciril in Metod našim očakom prinesla luč sv. vere in slovansko knjigo v cirilici pisano, koliko sta od Nemcev trpela zato, ker sta slovensko ljudstvo v sveti veri slovanski poučevala. Žal, če dandanašnji Slovenci, kateri se za blagor svojega ljudstva trudijo, javno preganjanje trpe. Nemci so si celo naredili „Schulverein“, da bi naš narod potujčili, in še društvo „Südmark“, da bi našo zemljo pokupili in tako nas prisilili hlapčevati jim. Ne dajmo se! branimo svoj narod in svojo zemljo.

Potem je še drug vaški govornik povedal, kako je Slovincem nemškutarija v pogubo in sramoto. Mej Nemci ne bi našli moza, ki bi rekel: jaz nečem Nemec biti, jaz bom Slovenec.

Iz Slovencev pa je žal toliko mož, ki komaj nekoliko nemški razumejo, a že narod zaničujejo in zapustijo. — Mladina! čitaj življenje sv. Cirila in Metoda, in te sramotne in narodu pogubne zabrede te bo Bog obvaroval. — Res je, da se naš narod ne more ponašati z glasovito bojno zgodovino, a vendar imamo tudi mi svojo zgodovino. Stari gotiški zgodovinar Jornandes piše o Slovincih, da ko so se drugi narodi bojevali, požigali, morili, so Slovenci mirno polje obdelovali, iz tega veselo živeli in neso imeli sužnjev. Že stari Grki so venec plugu podelili, ne meču. Mladina! drži se svete vere, katero sta sveti Ciril in Metod našim očetom prinesla in naj te ljubi Bog živi v miru in edinosti. Na to so fantje zapeli „Slovenec sem“ in potem smo vsi stoje cesarsko pesem pevali. Tako nas je večina celo noč pri godbi in petji na svetišču veselo prebudilo. Rano jutro dne sv. Cirila in Metoda smo sklenili svečanost s tem, da nas je godba skupno spremila v farno cerkev k sv. maši.

S Polzele 27. julija. [Izv. dop.] Učiteljstvo Vranskega okraja imelo je pri nas dne 23. t. m. svojo uradno konferenco. Točno ob 8. uri prične nadzornik, g. dr. A. Vrečko, s prijaznim pozdravom zborovanje. V svojem govoru spominja se veselega dogodka v svetli cesarski obitelji, poroke nadvojvodinje Marije Valerije. Učiteljstvo zakliče presvetlemu vladarju trikratni „živio“. Gosp. nadzornik opozori učitelje tudi na 20letnico c. kr. namestnika štajer-

skega, kar se v zapisnik zaznamuje. Podpredsednikom imenuje g. nadzornik Polzelskega nadučitelja, a zapisnikarjema izvolita se gospod. Leticija Abčin in g. Šorn iz St. Jurja ob Taboru.

Za tem prečitajo se važniši odloki in naredbe šolskih oblastev.

Kot prva točka obravnav dnevnega reda bila je telovadba v zvezi z otroškimi igrami. Gospod Farčnikovi učenci telovadili so na prostem vrlo in precizno, igre pa so bile bolj iz narodnih navad vzete, kar nam je mnogo bolj ugajalo, kakor nekatere prisiljene, v naš narod importirane. Želeti je le, da bi imele vse šole tega okraja take telovadne prostore, da bi bili sposobni tudi za otroške igre.

Nadaljevalo se je potem zborovanje z opazkami nadzornikovimi gledé napredka šol. Uspeh bil je sploh dovoljen v jednej šoli še celo jako dovoljen. Gosp. nadzornik kaže potem navode, po katerih bi naj se v posamičnih predmetih ljudskega šolstva poučevalo. Opaža na klasifikacijo iz navedenosti in méni, da naj se le hudobija, ali dalje časa negovana malopridnost z slabim razredom zaznamuje. Tudi za telesne potrebe učencev se je pri vseh šolah skrbelo in spominja se o tem nepozabnega ranjkega g. Gabršeka, kot dobrotnika šolske mladine. (Navzočni ustanejo.) Šolsko obiskovanje bile je redno; le na jednej šoli je nalezljiva bolezen (osepnice) rednost ovirala. Tudi šolski vrti so se marljivo oskrbovali.

O drugi konferenčni točki govoril je g. Ka v čič iz Braslovč o „kristavci“ in strupnih rastlinah sploh, ter nam pokazal, kako naj bi učitelj o tem predmetu poučeval, da imajo učenci tudi za pozneje življenje korist.

O zadnji točki „o čutu dolžnosti“ pa je bil referent g. Zupančič iz Gomilske ter pokazal, kako vesten učitelj vzbuja pri svojih učencih čut do dolžnosti, katera naj človeka skozi vse življenje spremlja in ga v dobrem utrja.

Potem nam g. nadzornik jako mikavno kaže nekatere primere „über unbestimmte (diophantische) Gleichungen.“

V stalni in književni odsek se volijo dose-danji udje.

K sklepu se g. nadzornik zahvaljuje za živahno udeleževanje ter vspodbuja učiteljstvo k vstrajnemu plodonosnemu delovanju ter sklene konferenco ob 2. uri popoldne.

Pri skupnem obedu potekle so nam prekmalu popoldanske ure v prijaznem pogovoru, a vsak udeleženec ima v sebi prepričanje, da mu je bilo to zborovanje v veliko korist na izobraženju, v katerem učiteljstvo tega okraja nikakor ne zaostaja.

Domače stvari.

— (Cesarska obitelj v Išču.) V soboto došli sta v Išč cesarica in nadvojvodinja Marija Valerija iz Gasteina. Pričakovala sta ju cesar in nadvojvoda Franc Salvator ter so se vsi podali v cesarjevo vilo.

— (Imenovanje.) Naš rojak, gosp. Anton Koder, imenovan je poštним kontrolorjem v Tridentu.

— (Gosp. dr. Anton Kaisersberger,) rudniški zdravnik v Idriji, imenovan je okrajnim zdravnikom v Črnomlju.

— (Slovesna investitura) novoimenovanega kanonika in stolnega župnika velečastitega gospoda Iv. Flisa vršila se je predvečeraj jutraj v naši stolnej cerkvi.

— (Narodna društva), katera namerjajo prirejati letos še kake slavnosti, opozarjamo, da bo dne 7. in 8. septembra v Celji velika sokolska slavnost. Ker je želiti, da se te slavnosti udeleže Slovenci iz vseh pokrajin mnogoštevilno ter tako dokažejo iskreno sočuvstvovanje neustrašivej četi hrabrih bojnikov za sveta prava našega naroda na Spodnjem Štajarskem, naj bi se imenovana dva dneva po mogočnosti ne vršila nobena druga narodna slavnost ali večja veselica.

— (Vabilo k velikemu koncertu,) katerega priredi „Slovensko pevsko društvo“ v nedeljo 10. avgusta 1890. v Mariboru. Vspored: A. Ob 10. uri popoldne glavna pevka vaja v dvorani Mariborske čitalnice. P. n. pekinje in pevce prosimo, naj pridejo o pravem času, da se morejo pevske vaje udeležiti. B. Ob 12. uri popoldne VI. veliko zborovaje s sledečim vspešdom: I. Pozdrav predsednika. II. Poročilo tajnika. III. Poro-

čilo blagajnika. IV. Poročilo računskih preglednikov. V. Spremenitev društvenih pravil. VI. Volitev a) predsednika in odbora, b) računskih preglednikov. VII. Razni nasveti. C. Ob 1. uri popoldne skupni obed na vrtu gostilne „Gambrinushalle“ pri kojem svira godba. D. Vspored velikega koncerta na vrtu gostilne „Gambrinushalle“: 1. Handl: „Slomšekova koračnica“, svira godba. 2. A. Nedved: „Pevčeva molitev“, moški zbor. 3. Suppé: „Nachtigallen-Lied“, svira godba. 4. A. Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor. 5. Smetana: Fantazija iz operete „Hubička“, svira godba. 6. A. B. Towačowsky: „Žene mrak se“, moški zbor. 7. Zajc: Ouvertura k operi „Die Hexe von Boisy“. 8. H. Sattner: „Po zimi iz šole“, mešani zbor. 9. Blaschke: „Ljubica“, četvorka, svira godba. 10. A. Foerster: „Domovini“, velika kantata za moški zbor s samo- in četverospeli in spremljevanjem orkestra. 11. Schneider: „Albrechtsmarsch“, svira godba. 12. Dr. G. Ipavec: „Poročni zvon“, mešani zbor. 13. Lubin: Varijacija za 2 roga, svira godba. 14. Dr. B. Ipavec: „Brezi jadra“, moški zbor. 15. Millöcker: „Kosakenritt“, hitra polka. 16. Bazin-Bendl: „Križarji na morji“, veliki mešani zbor. Začetek točno ob 5. uri popoldan. Ustopnina: a) za neude 1 gld., za celo obitelj 3 gld., b) za podpirajoče ude 50 kr., za dijake 30 kr., c) za kmete 30 kr., d) pevci prosti. Koncerta se zamorejo udeležiti p. n. udje, povabljeni in uvedeni gostje. E. Po koncertu prosta zabava s petjem in godbo. Pri prosti zabavi nastopijo posamezna pevška društva in svira godba. Odbor.

— (Velika pevška slavnost v Mariboru) zanima zelo narodne kroge ljubljanske. Kakor smo poročali že včeraj, vozil bode posebni vlak iz Ljubljane. Nadejati se je torej, da bode udeležba posebno obilna in sijajna. Tudi s Koroškega poroča zadnji „Mir“ da se bode udeležilo mnogo slovenskih domoljubov te slavnosti, ki bode zopet jedenkrat sijajno pokazala, da Slovenci lepo napredujejo tudi na umetniškem polju, kajti zbralo se bode nad 200 pevčev in pevcev, in mogočno bode zadonela pesem slovanska na mejah našega jezika. Pri slavnosti sodelovala bode, kakor čujemo polnoštevilno južno-kolodvorska godba Mariborska.

— (Odbor „Slov. pev. društva“) naznana njenim pevkom in čest. pevcem, da se bode dne 10. avg. t. l. po končanem oficijalnem delu koncerta pel še znani mešani zbor. „Nazaj v planinski raj!“ in moški zbor „Slovanska pesem“. Prosi se, da bi se te pesni ponavljali in dotične note seboj prinesle. Iz nekaterih krajev gg. poverjeniki pa tudi posamič stanujoči člani društvenine za l. 1890. še neso doposlali. Odbor imel je jako obilne troške, zato prosi, da bi se dotični njegovej ponavljanju prošnji v kratkem odzvali.

— (Železniška enketa) zbrala se je včeraj v Celovci in soglasno vsprejela predloge deželne odbora Koroškega gledé nove železniške proge iz Divače čez Ruzdrto v Škofjoloko in čez Karavanke in Rožno dolino v Celovec. Na tej enketi bili so zastopani deželni odbori gorenjo-avstrijski, koroški, kranjski (cesarski svetnik g. Murnik), istrski, trgovske zbornice v Pragi, Budejovicah, Hebu, Plznu, Linzu, mestni zastopi Tržaški in Celovski.

— (Odbor slovenskih abiturientov) vabi cenjene gg. pevce, ki blagovolé sodelovati pri koncertu v 4. dan avg. udeležiti se pevskih vaj v torek, četrtek in soboto tekočega tedna, vselej ob 8. uri na večer v čitalniški dvorani.

— (K ravnopravnosti na Koroškem.) V vsem Krotanu ni niti jednega notarja, ki bi slovenski uradoval, nobenega, ki bi sploh slovenski znal, akoravno je slovenščina deželni jezik in 130.000 Slovencev v deželi. Ta kričeči nedostatek je jako čuten za slovenske posestnike, ker so slovenska pisma nemogoča in ravnopravnost v notarskih pisarnah iluzorična. Znani rodoljubni posestnik g. P. iz Kotmarvasi je to v Celovci sam skusil. Hoteč imeti svoje pisma slovenski pisana, šel je najprej k notarju Rieblerju. Na njegovo željo, da bi mu napravil slovensko pismo, odgovoril je notar Riebler, da slovenski ne zna in da sploh ne kaže delati pisma v hrvaščini, ki se vsacih pet let menja. Gosp. P. potrudil se je potem k notarju Lausseggerju, a tudi pri tem ni imel sreče, kajti Laussegger mu je dejal, naj mu P. poprej vse napiše, kako hoče imeti, potem bode že on oskrbel slovenski prevod. Ker g. P. ni bil oduševljen za tak prevod, ni mu preostajalo drugzega, nego z nevesto, tastom in svedokoma po-

tovati do najbližnjega slovenskega notarja v Kranjskogradu, kjer so se mu naredila slovenska pisma, kakor jih je želel. To je bilo mogoče g. P., ki je imovit in izredno zaveden, kako pa naj dobe slovenska pisma drugi slovenski posestniki na Koroškem, katerem ni možno iskati si notarja preko deželne meje?

— („Pravica za vse.“) Nasproti glasu italijanskega „Mattino“, ki smo ga naveli nedavno, nam je prijetna prilika navesti drugo italijansko glasilo, ki je v zvezi z vlado, to je „Adria“, ki pod gornjim naslovom piše tako le: „O priliki razpuščenja društva „Pro Patria“ napadali so tukajšnji lokalni listi kaj strastno slovensko društvo sv. Cirila in Metoda, podtikajoč jej panslavistiške namene ter očitajoč jej, da dobiva denarne podpore iz Peterburga, Moskve in od drugod. Ako menijo ti listi, da bodo s takimi lažmi pri vladi česa opravili ali jo proti komurkoli nahujskali, gotovo se varajo. Rečena družba ima čisto vest, o gospoda, in zato se prav čisto nič ne boji. Ali grdo je, da se jo pri vsakej priliki neosnovano napada in žali s takimi podlimi očitovanji. Takim orožjem ne bode nikogar učili in žalostno je tako postopanje proti narodu, kateri je pri vsakej priliki in v vsakem trenutku z dejanji — in ne samo z besedami — sijajno dokazal udanost svojo do vladajoče hiše ter dokumentiral, da je veren sin avstrijske domovine. Narod ta mora biti užaljen do dna svojega srca videč se tako sumničnega in obrekovanega pred vsemi pošteno mislečimi. Družbi sv. Cirila in Metoda ni namen raznarodovati — kakor so nameravali drugi — ampak se bori za obstanek svojega prava, katero je priznalo vsakej narodnosti: da ohrani svoj materini jezik. In na tem so lahko ponosni.“ Veselijo nas te pravične besede, s katerimi se pove resnica nasproti nesramnim obrekovalcem, a še bolj nas bode pa veselilo, če se gorenje lepe besede podkrepijo tudi z dejanjem, ter bode slavni vladi povsod resnična skrb, da zavlada res „pravica za vse“. Baš v našem Primorju je za to jako hvaležno polje, manka le oratarja a la Rodič, ki bi ga obdelal.

— (Nova čitalnica) snuje se na Viči pri Ljubljani. Preteklo nedeljo bil je prvi posvetovalni shod, ki je volil osnovalni odbor. V tem odboru so gg. župan Ernst Ločnikar, Andrej Mesesnei, Jakob Traun, Ivan Traun, Andrej Knez ml., Gašper Šušteršič in Novak. Pravila se bodo kmalu vladi predložila in potem s primerno slavnostjo otvorila čitalnica na Viči, za katero je prav veliko zanimanja, in katera bode imela znatno število udov in dobre pevce.

— (Proti srbskim dijakom.) Poročali smo zadnjič, da se je začela preiskava proti dijakom, ki so poslali telegram v Dubrovnik, v katerem je bilo govorenje o združenju vseh Srbov. Preiskava je končana, ter se bodo — kakor poroča „Agr. Ztg.“ relegali vsi srbski dijaki z Graškega vseučilišča!

— (Pekovskih pomočnikov strajk.) Včeraj popoldne zbrali so se pekovski mojstri v magistratni dvorani, da se posvetujejo o svojih pomočnikov terjatvah. Sklepi bili so večinoma soglasni in ukrenilo se je: Delo se ima pričeti ob 9. uri zjutraj in traje z navadnim presledkom do 12. ure po noči. Ob nedeljah in praznikih konča delo ob 9. uri zjutraj. Kdaj se zopet prične, določa vsak mojster zase. Terjatev, da bi znašala plača najmanj 3 gld. na teden in se, kjer je že sedaj višja, povejšala za 30%, se odkloni in prepušča mojstrom, da to zadevo s pomočniki uravnavajo. Glede zahteve, da je na dva pomočnika vzeti le jednega vajenca, se je sklenilo, da se bode v tem oziru postopalo po obrtnem zakonu in združnih pravilih. Prodaja kruha na ulicah po vajencih se odpravi. Plača pomočnikom za odnašanje vreč (po 5 kr.) prepušča se dogovoru mej mojstri in pomočniki isto tako zaradi večerje (1 gld. 60 kr. na teden). Glede boljših stanovanj in postelj ukrenilo se je, da naj pomočniki naznanijo mestnemu fizikatu, ako se stanovanja in postelje nezdrave. Ti sklepi so se takoj naznanili pomočnikom, kateri so z njimi bili seveda jako nezadovoljni. Zahtevali so pismenega odgovora in izjavili, da delo ustavijo. Popoldne je 60 pomočnikov delo ustavilo. Po shodu v Schreinerjevi pivarni napravili so izlet k vodovodu v Kleče. Nekateri mojstri so že pred dnevi naročili druge pomočnike iz Maribora, stare pa odpustili. Drugi mojstri so sklenili, da se drže sklepov in bodo rajše sami delali, nego odjenjali. Pomočniki si ustno in

pismeno prizadevajo, da bi iz Maribora došle pomočnike odvrnili od dela, a doslej bilo je to prizadevanje zaman.

— (Tatvina.) V Marzolinijevo kavarno na Kongresnem trgu zahajal je kaciš osem dni neznan tujec. Prihajal je po trikrat na dan in bil jako sladkih besed. Včeraj zjutraj prišel je že ob 1/3 6. uri in porabil priliko, ko je dekla zvonaj pometala, da je ukral šest biljardskih krogel v vrednosti 80 gld.

— (Pogozdovanje Krasa,) o katerem smo že večkrat poročali se lepo razvija. V najnovšem času pogozdilo se je zopet na več krajih, kakor na Gabrku in okoli Št. Petra in Postojine ter nasadilo precej veliko mladih drevesc. Posebno okoli Postojine, nazajene so z mladikami razne goličave, kjer se poprej ni videlo drugzega, nego kamenje in brinjevo grmovje.

— (Poneverjenje prideželnih blagajnic istrski.) Pri pregledovanju blagajnice v Poreču pretekli teden našlo se je, da nedostaje 82 istrskih zastavnih pisem po 1000 gld. Preiskava je dognala, da je blagajnik Gregor Rigo te obligacije poneveril in jih pri „Banca Commerciale Triestina“ za 62.800 gld. zastavil. Rigo je zaprt in je deloma poneverjenje že priznal. Ta dogodek je zopet žalostna ilustracija lahonskega gospodarstva.

— (Iz Zagorja za Savo.) V ponedeljek popoldne, baš ko je vozil Dunajski poštni vlak, utrgala se je mej Trbovljami in Zagorjem velika skala ter padla na železniški tir. Nesreče hvala Bogu nobene, zdrobila je le stopnice treh vagonov, in vlak, ki je takoj ustavil, imel je vsled tega nekaj minut zamude. — Isti dan popoldne padel je kovač Pančur iz tako zvane „šale“, s stroja, ki vozi premoganje v jamo in iz jame. Bil je takoj mrtev, kajti stroj mu je neki zmečkal prsi in zlomil tilnik.

— (Parobrodarstvo na Savi.) Parobrodarska plovba mej Siskom in Zemunom bode vsled prenizke vode prestala s koncem t. m.

— (Tramvaj na Reki.) Reško društvo za tramvaj naložilo je inženjeru Zamattiju, da potuje v pojedina evropska mesta, da prouči razne sisteme in o tem predloži izveštje, kako bi se čim prej mogel uvesti tramvaj tudi na Reki.

— (Iz Zagreba v Benetke na biciklu) podala sta so nedavno gg. Mirko Bothe in A. Aleksander. Vozila sta se preko Karlovca, Reke, Pulja, in Trsta.

— (Razpisane službe občinskih zdravnikov.) Na Štajerskem razpisane so mej drugimi za dobo od 1. oktobra t. l. do konca septembra 1891 naslednje službe z naslednjimi subvencijami: v Selnici ob Dravi (450 gld.), Gorenji sv. Kunjeti (600 gld. in stanovanje), Jarenini (500 gld.), Št. Juriji na Ščavnici (500 gld.), Planini (500 gld.), Ribnici na Pohorju (900 gld.), Gornjemgradu (800 gld.) in Muti (700 in 350 gld.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. julija. Nadvojvodi Albreht, Evgen, nadvojvodinja Marija Terezija, soproga nadvojvode Karola Štefana, odpotovali v Isl k poročnim slavnostim.

London 28. julija. Danes zjutraj trčila dva vlaka, vozeča delavce v delarnice ob novem kanalu pri Manchesteru. Oba strojevodji in dva delavca ubita, mnogo delevcev teško ranjenih.

Novi York 28. julija. (Izveštje Reuterjevo.) V bitki pri Chingu izgubile guatemalske čete 600 mož, četam republike San Salvador sta bila ubita dva častnika, 87 mož pa je ubitih in ranjenih.

Razne vesti.

* (Druga telefonska zveza mej Dunajem in Prago,) ki bode šla preko Brna in Kolina, začela se je že graditi ter bode gotova baje še pred koncem tekočega leta.

* (Ruska posestva kneginje Hohenlohe.) Po poročilih iz Peterburga bodo se posestva kneginje Hohenlohe v vilenski in minski guberniji kmalu prodala ruskim plemenitnikom in kapitalistom. Pogajanja o tem se vrše. — Kneginja je rojena princesinja Wittgenstein in je podedovala velika rodbinska posestva. Po novjših zakonih ruskih pa kot inostranka dedščine nastopiti ne more in je zato prej primorana prodati posestva.

* (Velik požar.) V Janoshari pri Šopronju na Ogerskem je dne 24. t. m. pogorelo nad 100 hiš.

* (Gledališče „delfa Scala“ v Milanu) dobivalo je od mestnega zastopa jako izdatno

podporo, ki je znašala vsako leto povprek 300.000 lir. Pri vsem tem bile so cene tako visoke, da je to gledališče manj premožnim komaj pristopno in je bilo le za bogataše in denarne matadorje. Sprožila se je torej misel, da se ta podpora opusti popolnoma ter denar porabi za bolj koristne naprave, ki so občno potrebne, kakor n. pr. vodovod, ki ga Milan še nema, akoravno ima na drugi strani električno razsvetljenje po ulicah in se sploh imenuje „mali Pariz“ zaradi vnanje elegantnosti svoje.

* (Zanimiva vest za nervingne) je, da Pariški zdravnik priporoča mnogim svojim bolnikom, ki trpé na nervingnih boleznih, naj vsak dan pohajajo Eiffelov stolp, kajti čisti in sveži zrak, ki se diše v drugej in tretjej etaži tega modernega stolpa, upliva jako blagodejno za nekatere nervingne bolezni. Tako utegne Eiffelov stolp postati še zdravilišče za take bolnike.

* (Goreča ladija.) Iz Savone se poroča, da se je vnel v soboto zjutraj s petroljem obložen nemški parobrod „Vorwärts“. Ogenj je nastal v zalogi oglja. Gorečo ladijo odpravili so iz pristanišča, da se odstrani nevarnost za druge ladije.

* (Grozna nesreča) prigodila se je na neki postaji blizu Chicaga. Gospica Sarah Warner, hči najbogatejšega moža v okraji, bila je v veliki nevarnosti, da jo povozi brzovlak, ker je bila baš na tiru, nek mlad advokat hotel jo je rešiti, a v istem trenutku zdrobil je vlak oba pred očmi mnogobrojnega občinstva.

* (Strahovita eksplozija) uničila je pretekli petek smodniško tovarno v Patersonu v Newjerseju, kakor se poroča iz Novega Jorka. Ubitih je bilo 18 oseb, mnogo pa težko poškodovanih. Eksplozija bila je tako silna, da se je čula na več milj na okoli.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnštva: Gosp. A. L. v Št. P. na Krasu: Naročnina Vaša je sedaj poravnana do 31. septembra in ne do konca leta. Na zdar!

Loterijske srečke 26. julija.

V Trstu: 11, 15, 34, 64, 47.
V Linci: 1, 56, 57, 4, 59.

Tuji:

28. julija.

Pri Slonu: Epstein z Dunaja. — Böhm iz Budimpešte. — Hofer iz Badena. — Bresadola iz Gorice. — Grašek iz Kamnika. — Smrekar iz Mannheim. — Löwy iz Kaniže. — Dr. Pausz iz Pulje. — Gerson iz Lipskega. — Dernka z Reke.

Pri Malici: Luniak, Weiss, Suša, Feldman, Koreff, Köllner, Strumar z Dunaja. — Hirsch iz Budimpešte. — Redman, Rützel iz Zagreba. — Dr. Pohl iz Berlina. — Cassani iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Tomic iz Trebnjega. — Heberer iz Maribora. — Hrovat z Reke.

Umrli so v Ljubljani:

28. julija: Alojzija Tekavec, šivilja, 27 let, sv. Petra cesta št. 64, za jetiko. — Gustav Jezeršek, delavčev sin, 2 meseca, Poljanska cesta št. 53, za kroničnim katarom. — Albin Cernak, zasebni uradnik, 48 let, Stari trg št. 21, za jetiko.

V deželni bolnici:

27. julija: Ivana Rihtaršič, delavka, 26 let, za gobo.
28. julija: Ana Benedičič, gostija, 68 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. julija	7. zjutraj	739.0 mm.	18.0° C	szh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	739.3 mm.	23.4° C	svz.	jas.	
	9. zvečer	739.3 mm.	18.9° C	svz.	jas.	

Srednja temperatura 20.1°, za 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.45	gld. 88.40
Srebrna renta	89.60	89.50
Zlata renta	109.10	108.90
5% marena renta	101.25	101.25
Akcije narodne banke	983—	981—
Kreditne akcije	303—	305.75
London	116.10	115.90
Srebro	—	—
Napol.	3.22	9.22
C. kr. cekini	5.51	5.50
Nemške marke	56.75	56.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	176
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	185
Budolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tužnim srcem sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni danes v jutro ob 1/3. uri našo ljubljeno hčer, oziroma sestro, gospodično

LEOPOLDINO REKAR

v 30. letu njene starosti, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, poklical v boljše življenje ter jo rešil dolgotrajnega trpljenja.

Truplo drage umrle preneslo se bude na pokopališče v sredo 30. julija ob 5. uri popoldne iz hiše št. 38 na sv. Petra cesti.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi pri sv. Petru.

V Ljubljani, dne 29. julija 1890.

Jakob Rekar, oče — Ana Rekar, rojena Kolman, mati. — Antonija Rekar, Franja Rekar, Ernestina Rekar, sestre. — Franjo Rekar, brat. (583)

Na cesarja Josipa trgu.
Traber-jev
svetovnoznan in odlikovani
MUZEJ.

Odprt je vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Ob torkih in petkih od 2. ure popoldne dalje samo za dame. (581—2)
Ustopenina 20 kr., za vojaške in otroke 10 kr.

Novozidana hiša

v Postojini, poleg kolodvora, obstoječa iz 6 sob, veže, kuhinje in kleti, pripravná za gostilno ali lesno trgovino, prodá se takoj za vrtno vred. — Kaj več pove Müller-jev Annoncen-Bureau v Ljubljani. (578—2)

Prostovoljna prodaja.

Posestvo 12 katastralnih oral, na Hrvatskem, na glavni cesti, 1/4 ure od Ormoškega kolodvora, prodá se iz proste roke. Na posestvu je solidno sezidana gospodska hiša, dobra vinska stiskalnica, stanovanje za vinarja, dalje primerna gospodarska poslopja. Posestvo ima 7 oral izvrstnega, popolnoma zdravega vinograda, ostalo zemljišče so pa njive, travniki, mlad hrastov gozd in lep sadni vrt z nekolikimi stotinami požlahtnenih sadnih dreves. — Kaj več pove upravništvo „Hrvatske“ v Zagrebu. (579—1)

Poslano.

V št. 168 z dne 24. julija t. l. objavljena domača stvar „Neprevidnost — ka-li?“ ni povsem istinita. Resnica je: da je trgovec z moko Edvard pl. Farkas hotel prodati sobno puško, ne pa lovske puške ali revolverja; snažil je v svojem stanovanji v Rožnih ulicah zarjavelega petelina, ki se ni dal napeti, in naravnal ga je s čipalnimi kleščami, nakrat se pa sproži slučajno, ne nalašč, puška in krogla prileti njegovi hiši nasproti v šaluzije sobe strokovne šole. Farkas je potem še dvakrat za poskušnjo ustrelil na cestna tla.

(582)

E. pl. F.

Dva učenca

s potrebnim predukom vsprejmeta se v prodajalnico z mešaním blagom. — Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(573—2)

Cesarja Jožefa trg.
Le malo časa!

Velikanski kit.

Dolg je 82 čevljev in tehta 10.642 funtov; glava sama tehta 4000 funtov.

Največja mikalnost sveta!

Odprto od 8. ure zjutraj do 9. ure zvečer.
Ustopenina 20 kr. Otroci in vojaški plačajo polovico.
Z odličnim spoštovanjem

(575—2)

G. F. Röhl, kap.

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtá njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (179—35)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Prvo žrebanje **14. avgusta.** Komad samo **1 gold.** Prvo žrebanje **14. avgusta.**

Srečke Dunajske razstave.

(505—32)

2 glavna dobitka **50.000 gold.** vrednosti.
vsak po

Vsaka srečka veljavna za **obe žrebanji.**

Drugo žrebanje **15. oktobra.**

Srečke po 1 gold. Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.
V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.